

CONFERÈNCIA

“Les lleis òmnibus: confiança en Catalunya”

Ramon Farré, delegat del Govern a Lleida

Dimecres, 13 de març de 2012

Amigues i amics,

De bell antuvi, el meu agraïment per ser aquesta tarda a la delegació del Govern. És un honor que siguin vostès aquí. Espero que no en surtin desencisats, malgrat que la matèria és especialment abstrusa i poc amable, aparentment.

De fet, és matèria sensible i de gran repercussió en l'activitat econòmica en moments difícils. D'una manera o altra, les lleis òmnibus afecten a qui vulgui emprendre una iniciativa o simplement la vulgui mantenir viva.

És per aquest motiu que he gosat fer la convocatòria que ens aplega, després de pensar-m'hi una estona, perquè vostès estan ja al cas d'una bona part del que diré, n'estic segur. Tanmateix, conservo encara un bri d'esperança que alguna cosa del que pugui dir els sigui útil. Insisteixo, gràcies per venir.

I

Catalunya es troba immersa en una situació econòmica delicada, exemplificada en quatre indicadors rellevants: la caiguda de l'activitat productiva, el creixement de l'atur (la taxa ja passa del 20%), la dificultat d'accés al crèdit públic i privat i la manca de liquiditat de les empreses.

No tot és negatiu, però. Hi ha alguns àmbits que van bé: l'exportació (amb un creixement l'any 2011 d'un 14,4 % fins al novembre, però compte que ha perdut una mica de força els darrers mesos per la desacceleració de l'economia en la zona euro), el turisme, especialment a la costa, i la innovació en són exemples. Moltes empreses estan fent bé els deures de la internacionalització.

En el 2011 la Generalitat ha aconseguit materialitzar 38 projectes d'inversió (el 81,6% d'origen estranger, sobretot d'Alemanya, Estats Units i Japó) per un valor de 240 milions d'euros, amb la creació o el manteniment de 3.800 llocs de treball.

En el 2012 sembla que la situació millora. El Govern té en cartera 213 projectes d'inversió per a Catalunya, un 27,5% més que a principis de 2011 i la xifra més alta dels últims cinc anys.

Per la necessitat de sanejament de les finances públiques, el Sector Públic no podrà en els propers anys ni crear ocupació ni fer moltes inversions, més aviat poques. Abans cal pagar el molt que encara es deu i no seguirem emprant massivament el recurs de desplaçar a les generacions futures la nostra càrrega de deute per poder invertir avui, llevat que el retorn estigui garantit amb escreix. La solidaritat entre generacions hi obliga. Els nostres néts no han de pagar les nostres factures, menys encara si són de vi i roses.

A més, la recaptació d'impostos de la Generalitat havia davallat al novembre de 2011 un 17,6 %. La reactivació econòmica, que arribarà, vindrà molt de la mà del sector privat, bàsicament, de les micro, petites i mitjanes empreses, i dels autònoms.

II

Què pot fer l'administració catalana en aquest context? Prou saben vostès que instruments molt poderosos no estan en mans de la Generalitat de Catalunya. Són a Frankfurt, o a Berlin-Paris, o a Madrid, per no assenyalar Washington o Pequín.

Per cert, els mercats financers tendeixen a una més gran estabilitat relativa i es comencen a obrir encara dèbilment, la qual cosa contribuirà a alleugerir de manera incipient les tensions de tresoreria de la Generalitat. La consolidació fiscal ha de continuar per preservar l'autonomia financera i l'accés als mercats; si l'aixeta es tanca cau tot, o gairebé. No és fer profecia si dic que el 2012 serà encara molt complicat.

Insisteixo: que bona part dels instruments per aixecar l'economia siguin externs no significa que el Govern no pugui fer res o el que es faci no tingui valor. Per començar, el té d'exemple i d'actitud i també de contribució a sortir de l'atzucac. Hom ha de fer el que té a les seves mans fer, amb independència del que facin els altres, que és molt rellevant. El que no pot fer un Govern és *wait and see*, traduïble per asseure's a esperar i veure el que passa. Això, no es pot fer.

El que pot fer, i fa, el Govern és facilitar l'impuls de l'activitat econòmica i de la iniciativa empresarial, tot eliminant l'excessiva burocratització normativa que dificulta l'agilitat empresarial i el dinamisme dels emprenedors. Aquest és el primer objectiu de les lleis òmnibus.

Recordo els mesos anteriors al canvi de govern a la Generalitat, quan la crisi ja era ben viva, als qui ens passejàvem per les comarques lleidatanes els empresaris que volien tirar endavant ens recordaven algunes iniciatives poc reeixides dels darrers governs Pujol –del Govern tripartit entendran que no en parli-- i ens reclamaven que els alliberéssim de càrregues pesades que els impossibilitaven d'invertir i els obligaven a anar a altres terres més allunyades i de vegades veïnes i estimades.

Esquemàticament, els que se'ns demanava era:

Facilitar les coses a les empreses, no complicar-les.

Eliminar tràmits innecessaris o irrelevants.

Reduir la quantia de les taxes i les sancions.

Donar facilitats per engegar projectes empresarials.

Accelerar la resolució d'expedients i tràmits.

Estalviar recursos públics reduint estructura de la Generalitat.

Millorar l'eficiència de l'administració unificant i simplificant estructures i organismes.

Impulsar una nova relació de l'administració amb empreses i particulars.

És aquí on entren les lleis òmnibus (el nom ve de quan se'n volia fer només una) que són un conjunt de normes, amb rang de llei, que tenen com a finalitat principal l'impuls de l'activitat econòmica i, en segon terme, la simplificació, l'agilitat i la reestructuració de l'administració pública, dels procediments i de la normativa que hi dóna suport.

Les enumero, encara que sigui carregós de fer. Per altra banda, els títols de les lleis són ben explícites de les seves finalitats.

LLEI 9/2011, del 29 de desembre, de promoció de l'activitat econòmica

LLEI 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa

LLEI 11/2011, del 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa

Llei 2/2012, de 22 de febrer, de modificació de diverses lleis en matèria audiovisual.

Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost

Abans de la seva publicació, s'endegà el preceptiu tràmit de consulta i participació. Ben aviat, interessats, empreses, associacions, gremis, entitats i institucions de diferents àmbits varen apreciar la rellevància del que es plantejava i hi varen fer suggeriments. Més de 3.000 propostes varen ser analitzades i una bona munió incorporades en la versió definitiva. Tal vegada alguns de vostès hi varen dir la seva. Gràcies per fer-ho i espero que les seves propostes hagin estat recollides, si més no parcialment.

No esperin pas una descripció detallada del que les lleis estableixen. No és pas l'objectiu de la conferència ni s'escauria fer-ho. Per altra banda, els diferents departaments han endegat ja processos d'explicació detallats als sectors més directament implicats i a la web de la Generalitat hi trobaran tots els detalls precisos. Des de el text de les normes fins a les afectacions que se'n dedueixen, actives i passives.

Perquè es facin idea de l'esforç que ha suposat, les Lleis Òmnibus aprovades al Parlament de Catalunya han fet possible modificar de l'ordre d'un centenar de normes, 86 de les quals lleis. La feina dels serveis jurídics departamentals, i dels no jurídics també, la de la Cambra catalana i la dels parlamentaris de totes les formacions representades ha estat ímproba. No és gens fàcil haver completat la feina en un any.

III

Deixin-me, però, que assenyali uns elements que són transversals a les lleis promulgades:

Primer element de transversalitat: la simplificació procedimental. Procediments de l'administració pública que estaven subjectes a autorització han passat a comunicació prèvia i a declaració responsable.

El canvi és molt important perquè vol dir que el ciutadà pot engegar la seva activitat o fer ús de l'exercici d'un dret, amb una comunicació a l'Administració acompanyada d'una declaració responsable tot donant-li compliment.

Es passa, per tant, d'un control *ex ante*, a un control *ex post*. No es passa al no control, menys encara al descontrol. Es facilita la iniciativa i la tramitació per part dels administrats, que no han d'esperar "pacientment" a que l'Administració es pronunciï de manera expressa.

S'entén millor el títol de la conferència "confiança en Catalunya". Els ciutadans han de ser considerats persones responsables que malgrat tenen legítimament interessos privats saben el que es porten entre mans i coneixen les conseqüències del seus actes, tant en l'àmbit públic com en el privat.

Els pagesos i ramaders volen conservar el medi ambient, perquè hi viuen. L'empresari amplia una fàbrica fa un servei a la comunitat. És des d'aquest plantejament que cal valorar les iniciatives privades. No pas des de la desconfiança irracional i poruga. Fem confiança als catalans.

Segon element de transversalitat: la simplificació d'estructures, tot modificant la regulació de més de trenta entitats del sector públic. S'empren quatre fórmules diferents:

Primera. Supressió de fins a vuit entitats públiques sense que s'hagin eliminat els seus serveis que han passat a ser absorbits bé per d'altres ens públics, bé per la pròpia Administració. Els en dic alguns: Laboratori General d'Assaigs i Investigació (LGAI), Institut d'Investigació Aplicada de l'Automòbil (IDIADA), Agència Catalana de Seguretat Industrial, Consell Superior de la Cooperació, Consell Assessor de Gestió dels Residus Industrials de Catalunya...

Segona. Reordenació o concentració de funcions i simplificació d'estructures, amb supressió d'alguns dels seus òrgans o unitats, per evitar duplicitats. Fins a una trentena llarga de casos. En són exemples: l'Agència Catalana de l'Habitatge, l'IRTA, el Tribunal Català de l'Esport, l'Institut Català Internacional de la Pau, el Memorial Democràtic...

La tercera de les fórmules ha estat la reducció del nombre de membres de determinats òrgans, facilitant-ne alhora la pròpia operativitat i fer més fàcil la gestió i la governança de l'òrgan. Per exemple, es modifiquen i redueixen els membres del Consell de Direcció de l'Agència de Residus de Catalunya, i del Consell per a la Prevenció i la Gestió dels Residus a Catalunya, suposant un estalvi econòmic, una major flexibilització i major eficiència en la gestió de l'entitat.

I la quarta, però no per això menys important, ha estat crear noves estructures capaces d'adaptar-se a formes de gestió més actuals de provada eficàcia i eficiència; però sempre sobre la base d'eliminar-ne d'altres. Seria, per exemple, el cas de la creació de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana i el Consell Català de l'Empresa, que han de tenir un paper rellevant en els àmbits de la innovació, la transferència

tecnològica, la internacionalització, el foment i la captació d'inversions i el millorament continuat de la productivitat de l'empresa catalana.

Però, on s'ha incidit especialment després d'un estudi rigorós, ha estat en l'àmbit del silenci administratiu. **El tercer gran element transversal.** Els altres dos, recordo, eren simplificació d'estructures i de procediment. A partir d'ara quan un ciutadà faci una petició a l'Administració, un cop superat el termini de resposta per part d'aquesta, el seu silenci permetrà al ciutadà tirar endavant la seva petició; reservant el silenci negatiu a casos comptats, necessaris i imprescindibles.

La inactivitat de l'Administració no ha de comportar, en cap cas, la inactivitat dels particulars, de les empreses i, en definitiva, de l'economia, en un marc global com l'actual. Si l'administració no fa la seva feina en el termini establert, els ciutadans no s'han de veure perjudicats. Els qui demanen a l'administració alguna cosa, cal creure que no ho fan pas per molestar o perjudicar els altres o el bé comú. Altre cop la confiança com a norma de comportament de l'Administració.

I tot plegat, tenint present el principi de seguretat jurídica fonamental en qualsevol país seriós com és el cas de Catalunya, perquè a través de la seguretat jurídica es donen les garanties necessàries per a la inversió. Confiança amb seguretat.

IV

Els he dit que no faré un resum de les lleis ni una explicació exhaustiva. Això no obstant, en la mesura que pot ajudar a clarificar-ne el seu abast, els posaré deu exemples il·lustratius del que s'ha fet.

Exemple1: Modificació de les normes sobre contaminació lumínica.

En resulten beneficiats empreses (algunes treballen 24 hores i requereixen d'enllumenat nocturn) i ajuntaments. Resten 100.000 punts d'enllumenat públic per adequar. Comportarà un estalvi de 150 milions d'euros.

Això no obsta perquè els cels del Montsec mantinguin la seva protecció màxima i l'administració actuï activament per garantir la salut del seu cel fosc.

Es facilita l'activitat i es protegeix el medi ambient.

Tal vegada no es poden fer grans transferències als ajuntaments per renovar l'enllumenat però podem alleugerir la càrrega modificant els nivells d'exigència normativa o ampliant els terminis per aconseguir el seu compliment.

Exemple 2: Simplificació de la normativa de control ambiental de les activitats.

Gràcies a la nova Llei Òmnibus el 95% (fins ara només era el 45%) dels tràmits de prevenció ambiental que fan les empreses gaudiran de silenci administratiu positiu. També es redueixen els tràmits i, per tant, l'empresari estalviarà temps i diners amb la nova llei.

Això s'ha aconseguit passant al règim de comunicació activitats que fins ara requerien disposar de la preceptiva autorització o llicència ambiental, de manera que els operadors assumeixen la responsabilitat de tenir tots els requisits i condicions per a l'obertura i poden iniciar l'activitat sense esperes.

Pel que fa a la resta d'activitats, són moltes les que passen del règim d'autorització al de llicència ambiental, sense que aquest fet suposi, en cap cas, una reducció dels requeriments ambientals. Amb aquest canvi, però, l'estalvi mitjà de costos per activitat és de 5.600 € i el canvi també comporta un estalvi en temps amb reduccions de termini per a l'inici de l'activitat, que passa de deu mesos a només sis.

Vegem el cas d'un productor que vulgui obrir una explotació de pollastres d'engreix de 60.000 places.

Amb la normativa anterior tota la documentació que havia de presentar tenia un cost de 30.000€ i un termini de 10 mesos a partir de la presentació de la sol·licitud. Avui, el mateix supòsit té un cost de despeses administratives de 20.000€ i un termini de 6 mesos.

Estalvis del 33% en costos i del 40% en temps són rellevants.

Exemple 3: Lluita contra el comerç il·legal

Es modifica la Llei de Comerç interior per penalitzar no només als que practiquen la venda il·legal sinó també als clients. D'aquesta manera el Govern vol introduir mesures de dissuasió per evitar la compra il·legal

Es busca de protegir el comerç local.

Exemple 4: Modificació de la llei d'Habitatge

La finalitat d'aquesta modificació és facilitar l'accés de la ciutadania a l'habitatge per evitar l'exclusió social residencial i reactivar el sector immobiliari.

Per aconseguir el primer objectiu, s'eliminen tràmits administratius i es flexibilitzen els requisits en les condicions d'accés als habitatges de protecció oficial per tal de poder mobilitzar l'estoc de pisos buits (més de 3000 pisos a Catalunya) i es regulen els contractes de propietat compartida, entesa com una fórmula d'accés i de promoció d'habitatges protegits intermèdia entre el lloguer i la propietat.

Per ajudar a fer realitat el segon objectiu, s'eliminen també restriccions en les condicions d'habitatges protegits, es flexibilitzen les condicions per optar-hi, es flexibilitza el termini de protecció dels habitatges i es permet als propietaris de pisos de protecció oficial comprar un segon habitatge.

De cara als propietaris s'elimina el lloguer forçós dels pisos desocupats en zones amb una elevada demanda residencial.

Els ens locals es veuran beneficiats per l'eliminació de certes reserves obligatòries que s'havien de preveure si es volien aprovar instruments de planejament general i algunes modificacions d'aquest que afectin o versin sobre l'ús residencial, alhora que s'elimina l'obligació dels ens locals d'haver de demanar informes preceptius en matèria d'habitatge al tramitar els instruments de planejament esmentats.

També s'introdueixen canvis en la cèdula d'habitabilitat, tot tornant al concepte de mínims d'habitabilitat i s'està tramitant la modificació del Decret d'habitabilitat per fer més simple i flexible el tràmit. Es faciliten els tràmits per a la primera ocupació.

Exemple 5: La modificació de la legislació en matèria d'aigües

Es busca l'estalvi econòmic, l'impuls de l'economia productiva i l'agilitació dels tràmits administratius.

Per exemple, els beneficiaris d'obres de reg podran executar ells mateixos una part de l'obra (la que transcorre per la seva finca), la qual cosa facilitarà el desenvolupament de regadius (pensin en el Segarra-Garrigues) i significarà un estalvi econòmic i l'agilitació dels procediments de contractació.

Una segona modificació: els efluent líquids resultants del processament del raïm i de les olives no són considerats com a abocaments sinó com a fertilitzant agrícola.

Per exemple pel cas de les oliasses. Es dona cobertura legal i unes pautes a la gestió dels efluent generats per les almàsseres. Aquesta norma permet la gestió d'aquests efluent aplicats a sòl agrícola, la qual cosa representa una alternativa a l'abocament als sistemes de sanejament. Aquesta possibilitat redueix el risc d'aturades del centre productor com a conseqüència de l'incompliment de límits pel que fa a la legislació en matèria d'aigües.

Al mateix temps, ajuda a reduir fertilitzants minerals i una millor gestió mediambiental, atès que es reduiran els abocaments directes a les aigües i la contaminació orgànica que suposa. Una millor regulació de les aplicacions agrícoles reduirà els riscos indirectes de contaminació d'aqüífers i aigües superficials a través de males aplicacions. Economia sense perdre protecció ambiental, ans al contrari millorant-la.

Exemple 6: Modificació de la regulació de l'Institut Català de la Salut (ICS).

Permet dotar de major autonomia i responsabilitat de gestió als centres productius i als seus professionals amb la possibilitat de dotar-los de personalitat jurídica pròpia, garantint al 100% la seva titularitat pública.

L'autonomia de gestió dels centres donarà una major agilitat i flexibilitat a la gestió de la organització per respondre a les necessitats i canvis que vagin sortint i suposarà una gestió més eficaç dels serveis de salut.

De ben segur no se'ls escapa que el fet que es pugui plantejar una acció integrada dels centres sanitaris de titularitat pública de Lleida hi té molt a veure. Sense les lleis òmnibus, no hagués estat possible.

Exemple 7: Modificació en la llei d'urbanisme, en concret en la regulació del sòl no urbanitzable.

La llei òmnibus ha pretès afavorir la conservació i la recuperació del patrimoni rural, incentivar la reactivació econòmica i el desenvolupament del món rural, i a tal efecte, amplia, els usos admesos en les masies i les cases rurals susceptibles de reconstrucció i rehabilitació. S'hi permeten activitats de restauració, artesanals, artístiques, poden ser qualificades d'equipaments o habilitar-se per oferir serveis comunitaris.

També s'amplien els tipus d'edificacions susceptibles d'ésser reconstruïdes o rehabilitades. Per exemple, construccions rurals en desús que s'hagin de rehabilitar per a corregir-ne l'impacte ambiental o paisatgístic negatiu.

Exemple 8: Modificació en la llei d'urbanisme respecte el contingut dels Plans d'ordenació urbanística municipal.

S'introdueix una exempció a la reserva legal mínima de preveure reserves de sòl per a habitatges de protecció pública en aquells municipis d'escassa complexitat urbanística que només distingeixin entre sòl urbà i sòl no urbanitzable i pels municipis de menys de 5000 habitants que no siguin capitals de comarca i que compleixin alguns requisits addicionals.

Respecte les reserves de sòl per a sistemes urbanístics, no és d'aplicació l'estàndard de reserva mínima per al sistema general d'espais lliures als POUM dels municipis de menys de 3000 habitants i d'escassa complexitat urbanística, que hauran d'efectuar la reserva que sigui adequada a les necessitats del municipi.

Exemple 9: Audiovisual

S'amplien les competències del Govern i del Consell de l'Audiovisual de Catalunya en matèria d'inspeccions i sancions, especialment contra aquells subjectes que presten serveis de comunicació audiovisual de manera il·legal.

La proliferació de mitjans de comunicació, especialment a través de la televisió digital terrestre i Internet, ha comportat l'aparició de determinats mitjans que ofereixen serveis de comunicació audiovisual al marge del marc legal, sense les condicions de llicència i comunicació prèvia establertes per la llei, perjudicant no només el mercat audiovisual sinó posant en perill la supervivència d'alguns mitjans que es veuen afectats per aquestes pràctiques de competència deslleial i d'il·legalitat flagrant.

Exemple 10: Cultura

Es crea l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, amb la finalitat d'unificar en una sola finestreta els ajuts en matèria cultural. Aprovarà i difondrà les bases reguladores i les convocatòries, tramitarà i resoldrà els procediments d'ajust.

N'esperem un estalvi de 2,1 milions d'euros.

V

Tanmateix de ben poc serviren les mesures legislatives sense una actitud proactiva de l'administració catalana. En l'any llarg que duc com a delegat del Govern puc ben bé dir que l'actitud dels òrgans de l'administració i dels servidors públics, fins allí on conec, és manifestament positiva envers les iniciatives de creació d'activitat econòmica, com també ho és la dels ajuntaments i consells comarcals. Confiança en el país, confiança en les seves institucions.

Espero que alguns de vostès en siguin testimonis o ho puguin ser en el futur. Podria citar-los casos concrets, però entendran que no ho faci per mantenir la reserva deguda en les relacions de particulars amb l'administració.

Fins i tot, aquests darrers dies he escoltat com a retret que anàvem massa ràpid. He vist escrit en un pamflet que el que abans costava tres anys, ara s'ha fet en un mes i mig. Els seus autors volien traslladar a l'opinió pública que alguna cosa s'amaga quan es vol anar de pressa. S'equivoquen. Bé, sí. S'amaga que no podem perdre temps per començar a veure els resultats de les inversions.

L'administració té el deure de no encantar els tràmits, sense perdre ni seguretat jurídica ni el degut control de la conservació i protecció del que és públic, de tots. A més, sempre hi ha el control jurisdiccional en els tribunals i el polític en les institucions.

Si mai aprecien que ens encantem o que ens desviem de l'objectiu exemplificat amb l'expressió administració *business friendly* els prego que m'ho facin saber perquè esmenarem el que escaigui esmenar. I no em puc estar de dir que també maldem per ser administració *people friendly*.

Posats a parlar de formes de fer, deixin-me també que els trameti l'actitud de fortalesa, no exempta de flexibilitat, amb què afrontem l'acció de govern. Els temps són difícils, prou que ho saben, però tenim la determinació de fer el que creiem que és imprescindible de fer per redreçar una economia malmesa i endeutada, fruit de desequilibris passats, de conjuntures adverses i de contextos envitricollats. No defallirem perquè tenim confiança en la gent d'aquest país, confiança en Catalunya. Altre cop, la confiança.

Al mateix temps, actuarem amb comprensió i prudència, la que és pròpia dels qui coneixen les extremes dificultats en què moltes persones estan immerses. El malestar social, que hi és, demana actituds comprensives i tranquil·les, gens prepotents. La mà està permanentment estesa als qui consideren que poden ajudar a aixecar el país des

de posicions relativament allunyades a les de les forces que donen suport al Govern del país. I la mentalitat oberta a la crítica per veure què hi pot haver de cert. Permetin-me que ho subratlli.

VI

Les reformes de les lleis tenen la seva importància. No es poden menystenir, com s'aprecia en els resultats exemplificats. Tanmateix no ho resolen tot, ni de bon tros. Crec ben poc en el poder taumatúrgic de la legislació i menys en el curt termini. Val a dir que s'hi s'ho proposen, les lleis, les mal fetes o les mal aplicades, poden perjudicar bastant la vida econòmica.

Això vol dir que com és obvi l'impuls de l'activitat econòmica i la creació d'ocupació no es poden deixar només a les reformes formulades per les lleis Òmnibus. I encara que no sigui aquest el motiu de la conferència permetin-me que aprofiti l'avinentsa per assenyalar alguns àmbits en què el govern està actuant amb ànim d'acabar de donar un perfil més complet de tot plegat i sense ànim d'exhaustivitat.

I.- Finançament

L'ICF té una línia de préstecs per finançar ampliacions de capital d'empreses catalanes, (facturació mínima d'1 milió d'euros i altres condicions) per tal d'aportar recursos tant pels actuals com pels nous accionistes, ja siguin persones físiques o jurídiques. La seva finalitat principal és potenciar projectes de creixement empresarial en sectors que aporten valor afegit i ocupació a l'economia catalana, així com millorar l'estructura financera per afrontar amb més capacitat l'actual conjuntura econòmica. I també, la línia I+I promoguda conjuntament amb ACCIÓ per finançar inversions que fomentin la internacionalització, la innovació, la industrialització i el turisme.

Així mateix, l'ICF té una línia d'avalis que facilita l'accés al finançament de capital circulant, atorgat per les entitats financeres a les empreses, algunes de les quals estan avui aquí representades. Gràcies per ser-hi. Tot parlant d'avalis, Avalis de Catalunya, Societat de Garantia Recíproca (SGR), va formalitzar 1.145 avalis per un import de 125 milions d'euros l'any 2011, el que representa un 17% més que durant el mateix període de l'exercici anterior. Un total de 788 pimes i treballadors autònoms s'han beneficiat de les seves línies de finançament les quals han ajudat a la creació de 163 noves empreses i al manteniment de més de 20.000 llocs de treball.

Voldria subratllar, aprofitant que en Joan Simó és aquí, que el president del Consell General de Cambres de Catalunya i l'Institut Català de Finances (ICF) han signat un

conveni de col·laboració entre ambdues entitats per a la difusió dels productes financers de l'ICF entre les empreses, la qual cosa espero que ajudarà les empreses lleidatanes. I també subratllo el paper de les entitats bancàries col·laboradores que puc donar fe que ajuden en el que poden, en un context molt i molt restrictiu tanmateix.

Finalment, convé assenyalar que l'Institut Català de Finances (ICF) disposa d'un nou fons de capital risc per dinamitzar la presència de les companyies catalanes en el Mercat Alternatiu Borsari (MAB). El fons CAPITAL MAB té un capital compromès inicialment de 10 milions d'euros.

Deixo a banda les múltiples convocatòries d'ajuts dels diferents Departaments. El d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, que entendran que singularitzi, acaba de convocar ajuts a la liquiditat d'explotacions agràries i ajuts a la modernització de cooperatives.

II.- Programació d'actuacions

ACC1Ó i la Direcció General d'Indústria han elaborat el Pla d'Actuacions Industrials i Empresarials 2012-2014 amb l'objectiu d'afavorir la reactivació econòmica del país, tot impulsant la competitivitat del teixit empresarial català a partir de la innovació, la internacionalització i la capacitat exportadora, i la captació d'inversions. El vàrem presentar a Lleida la setmana passada. No cal que hi insisteixi massa. Només apuntar que el Pla té un pressupost de prop de 205 milions d'euros per al 2012 i s'adreça principalment a les petites i mitjanes empreses.

Avui mateix, el Govern ha acordat impulsar l'elaboració i el desplegament del programa Catalunya Emprèn, destinat a activar totes les capacitats del país per crear noves empreses i generar ocupació. Se centrarà a fomentar l'esperit emprenedor i donar suport a la creació d'empreses, amb l'objectiu de contribuir al naixement d'un mínim de 60.000 noves empreses i la creació de 100.000 llocs de treball en els propers quatre anys. La dotació del programa per part de la Generalitat ascendirà a 200 milions d'euros amb l'objectiu de mobilitzar-ne 3.500 en projectes d'emprenedoria i creació d'empreses. L'objectiu és ambiciós, sense dubte, però cal ser-ho, d'ambicions.

III.- Polítiques Actives d'ocupació

Deixant a banda el paper imprescindible dels empresaris, la creació d'ocupació, depèn fonamentalment de l'èxit de les polítiques econòmiques, financeres i fiscals i, comparativament, molt menys de les polítiques actives d'ocupació. Això no obstant, totes les eines que ajudin a reduir l'atur han de ser aplicades i amb urgència.

Amb aquesta finalitat, el departament d'Empresa i Ocupació ha posat en marxa el Pla de Desenvolupament de Polítiques Actives d'Ocupació 2012-2013 amb una dotació pressupostària de 420 milions d'euros per a l'any 2012. Aquest Pla, que compta amb el suport unànime de les organitzacions patronals Foment del Treball i PIMEC, els sindicats Comissions Obreres i Unió General de Treballadors, i les entitats municipalistes (Federació Catalana de Municipis i l'Associació Catalana de Municipis) a través del Consell de Direcció del SOC.

Aprofito l'avinentesa per anunciar l'inici del canvi de model per instrumentar les polítiques actives, que passarà d'un model de subvencions a un de convenis o contractes programa. L'any 2012 serà un any on es combinarà la subvenció amb el conveni o contracte programa. El 2013 serà majoritària la via del conveni o contracte programa, incentivador de la qualitat en la prestació de serveis i amb un seguit d'indicadors de resultats anuals per comprovar l'impacte de cada mesura.

Un marc de referència d'aquest Pla de Desenvolupament és l'Acord de Govern de 8 de març de 2011 que impulsa la posada en marxa d'un "nou model d'orientació, capacitació i formació professional", mitjançant el qual s'ha d'aconseguir la transformació i integració del sistema de formació professional a Catalunya. Està en elaboració el III Pla general de formació professional que un cop aprovat servirà de marc de referència per al desenvolupament del Pla en el seu àmbit de competència. La formació és la clau de l'ocupabilitat. Ho sap bé el Rector.

VII

Acabo. El president de la Generalitat, Artur Mas, parla sovintejadament de les tres A. Austeritat, aprimament i agilitat. Les lleis òmnibus van en el bon camí, però no són la fi del camí.

La resta d'administracions també tenen a les seves mans una part substancial de l'activitat econòmica i estic ben segur que en seguiran la traça del Govern. Moltes organitzacions privades, per tal de sobreviure, ja s'han aplicat les tres "A" i temps que fa. Ara correspon de fer-ho a totes les administracions sens pèrdua dels serveis públics, per la via del guany en eficiència.

Els països que tinguin administracions menys burocràtiques i més àgils competiran millor. Agilitat vol dir menys normes, més ben fetes i més fàcils de complir, que és el que necessita un país que es vol modern i avançat.

Segurament no les hem encertades totes. Ni de bon tros. Però sabrem corregir el que no estigui prou ben fet, el que no produeixi els efectes buscats, el que dificulti l'activitat emprenedora.

I si fem el que fem, i la llei òmnibus n'és exemple, és perquè estem entestats en sortir-nos-en, cosa que vol dir que maldarem perquè el país s'aixequi, perquè hi ha país i de qualitat. Vostès en són representants i en són exemples. Les iniciatives que molts de vostès sostenen i impulsen ens ajuden a tots. Són l'expressió de la vitalitat d'unes comarques amb actius sòlids que cal posar en valor encara més. Els en dono les gràcies.

Un país se'n surt quan tots els seus homes i dones s'alineen amb la intenció de fer-lo progressar sense perdre de vista l'equitat. Els governs tenen un paper rellevant, però sols poca cosa poden fer. Nosaltres tenim confiança en vostès. Espero que vostès la mantinguin en nosaltres. I tots en el país que és la seva gent. Confiança en Lleida, confiança en Catalunya.

Moltes gràcies.